

som mænd – har svært ved at følge med lønmæssigt, er den måde, barselorlov fordeles på i Danmark. Det er jo rigtig smukt at sige, at det klarer vi hjemme i familien, og det skal politikerne og bureaukrater ikke blande sig i, men jeg er nødt til at indrømme, at hos alle de mennesker, jeg kender, og som tager barselorlov, indgår der to ting i overvejelserne: Hvad betyder det for de fremtidige karrieremuligheder, og hvad betyder det for familiens økonomi? Det er to vigtige elementer, og hvis det er sådan, som det desværre er mange steder, nemlig at der er meget stor forståelse for kvindernes barselorlov og lidt mindre for mændenes – måske ser man endda negativt på mænds barselorlov – og det er sådan, at mænd tjener mere end kvinder, hvad de jo gør mange steder, ja, så spiller det selvfølgelig også ind.

I den sammenhæng må man jo se på, at vi kan konstatere, at i de lande, hvor man har indført en obligatorisk fordeling af orloven, tager langt, langt flere mænd orlov end i Danmark. Det kan godt være, at kvoter rent principielt er en dårlig ting, og det kan godt være, at regler om orloven rent principielt er en dårlig ting, fordi vi ideelt set synes, at folk selv skal bestemme ude i de små hjem. Men realiteterne er i hvert fald, at de virker.

Så bare lidt om det, som selvfølgelig fylder meget i diskussionen om kvoter osv. Jeg tror, det var Venstres ordfører, som over for Socialdemokraternes ordfører var meget optaget af, om Socialdemokraterne ville lukke virksomheder i Danmark, hvis de ikke ville overholde lovgivningen, og jeg forstod på Venstres ordfører, at han var vred over, at Socialdemokraterne sagde, at man skulle indføre en ordning, som over en årrække skulle sikre, at der var 40 pct. kvinder i bestyrelserne, og at de virksomheder, som ikke var i stand til at leve op til lovgivningen, skulle lukkes. Altså, jeg synes ikke, det er så forargeligt, at hvis en virksomhed ikke lever op til lovgivningen, bliver den ramt, og jeg må sige, at hvis man ser på erfaringerne fra Norge, tyder meget jo på, at det er den rigtige vej at gå.

Bare til allersidst: Man taler om, at det er vigtigt, at kvinder ikke får job, fordi de er kvinder, men fordi de er dygtige – mænd er ikke præget af den slags hæmninger, skal jeg hilse og sige – og det er jo også blevet prøvet. På universitetsområdet indgik man en aftale om midler til nogle stillinger, som udelukkende var målrettet mod kvinder. Der blev ansat kvinder i disse job, de arbejder der stadig væk, og i dag er der ingen

– ingen – der sår tvivl om deres kvalifikationer, selv om nogle af dem måske aldrig havde fået de stillinger, hvis man ikke havde haft den særordning.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil gerne sige tak for redegørelsen. Jeg synes, det er en god ting, at man får sådan en redegørelse en gang om året. Jeg vil også sige, at jeg med glæde har noteret, at manglende ligestilling, som kvinder med indvandrerbaggrund oplever, er med i den her redegørelse, og lige så er også de opstillede ligestillingsmål for de forskellige ministerier.

Men så vil jeg også sige, at jeg er lidt forundret og bekymret over den kæmpemæssige forskel, der er mellem mænd og kvinder med hensyn til barselorlovsdage, og at det faktisk stort set ikke er med i handlingsplanen.

Det gælder også uligelønnen. Den er jo stort set ikke nævnt andet end i bilagene med nogle faktatal. Jeg synes, at man næsten får det indtryk, at regeringen ikke vil gøre noget ved det her, og det synes jeg er lidt ærgerligt. Jeg synes, det er flere ord, end det er handling.

En anden ting, som jeg har hæftet mig ved, er, at man indleder den her redegørelse med at sige, at danskerne er lykkelige, bl.a. fordi vi har så høj en grad af ligestilling i Danmark. Jeg ved ikke, om ministeren mener, at vi virkelig i Danmark har en så høj grad af ligestilling, at det giver plads til at bryste sig i den her redegørelse. Jovist, hvis vi tager Dansk Folkepartis mål, så kan jeg godt se, at det går lidt bedre her end i Saudi-Arabien, men jeg synes jo ikke ligefrem, det er det, vi skal bruge som sammenligningsgrundlag, for sandheden er jo, og det er også nævnt i redegørelsen, at vi har nogle ganske alvorlige forskelle. Mænds bruttoløn er i gennemsnit 17 pct. højere end kvinders. Vi ligger sådan set på en 19. plads på rangstigen, når det gælder ligestilling i EU, vi har et meget kønsopdelt arbejdsmarked, og vi har, som det er sagt nogle gange, pinligt få kvindelige chefer, både i det offentlige og i det private.

Der er også nogle, der har optalt, at ud af 98 borgmestre i det her land er de 91 mænd, og ud af 98 kommunaldirektører er de 94 også mænd, så det er sådan rimelig pinligt. Og tager vi det